

نقش استراتژیک کریدور شمال-جنوب در آینده اقتصاد ایران

به گزارش روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان منطقه آزاد چابهار به نقل از ایسنا، راهگذر شمال به جنوب که راه گذر راهبردی و مهمی برای کشورهای در مسیر این کریدور یعنی کشورهای روسیه، ایران، آذربایجان و هند و همچنین کشورهای حاشیه این راهگذر به شمار می‌رود می‌تواند در بهره‌مندی کشورها از اثرات مثبت این کریدور نقش ایفا کند.

تکمیل این کریدور و بهره‌مندی از آن در کنار درآمدهای مختلفی که در کشور وجود دارد می‌تواند درآمد خوبی از ترانزیت را نصیب جمهوری اسلامی ایران کند که این موضوع مدنظر تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان است. بنابراین به دلیل موقعیت استراتژیک جغرافیای کشور این فرصت‌ها نباید از دست برود.

سال‌های سال است که راجع به تکمیل کریدورها صحبت می‌شود. در مقطعی نیز کارهایی انجام شده ولی به گفته مهرداد بذریاش - وزیر راه و شهرسازی- در این دولت، تکمیل زنجیره کریدوری یکی از اولویت‌های اصلی ریاست جمهوری است و در عین حال، تکمیل کریدورهای شمال- جنوب کشور از مهم‌ترین اولویت‌های توسعه شبکه حمل و نقلی به شمار می‌رود.

البته نبود خط ریلی در مسیر رشت - آستارا یکی از حلقه‌های مفقوده کریدور شمال - جنوب محسوب می‌شود که دولت سیزدهم در تلاش برای راه‌اندازی آن در قراردادهایی با روسیه است. در عین حال که برای فعال‌سازی همه ظرفیت‌های کریدور شمال - جنوب نیازمند تقویت شبکه حمل و نقل در دریای خزر، از طریق ایجاد ارتباط بیشتر با بنادر روسیه و سایر کشورهای این حوزه هستیم.

موقعیت جغرافیایی ایران، برخورداری از آب‌های جنوب و شمال

برخی از همسایگان مانند قرقیزستان، تاجیکستان، ازبکستان و افغانستان به نحوی محصور در خشکی هستند و برای رسیدن به دریا باید از طریق ایران کالاهای خود را حمل کنند. بهره‌مندی ایران از کریدورها ازجمله کریدور شمال-جنوب از این منظر، بسیار حائز اهمیت است.

این کریدور، می‌تواند دیپلماسی سیاسی - اقتصادی ایران در قفقاز را بیش از پیش فعال و نقش‌آفرین کند. تکمیل کریدور شمال-جنوب علاوه بر توسعه ترانزیت بین‌المللی و استفاده از ظرفیت‌های سرزمینی، یک منبع درآمد پایدار برای ایران است.

پیش‌بینی می‌شود با عملیاتی‌شدن این کریدور، ایران سالانه حدود ۲۰ میلیارد دلار درآمد از این مسیر ترانزیتی کسب کند که می‌تواند تا حدی وابستگی کشور به درآمدهای نفتی را کاهش دهد.

ظرفیت ترانزیت کریدور شمال- جنوب، ۳۰ میلیون تن در سال است اما در حال حاضر ایران از دو میلیون تن این ظرفیت بهره می‌برد. در این صورت ایران نیاز به خام‌فروشی نخواهد داشت و از سوی دیگر توان صادراتش افزایش می‌یابد. از این کریدور سالانه حدود ۲۵۰ میلیارد دلار محصولات هندی و چینی و آسیای شرقی به مقصد اروپا ترانزیت خواهد شد.

